

NAŠ DOM

„Vrli Slovenci: Prava vera bodi vam luč, materin jezik bodi vam ključ do zveličanske narodne omike.“ A. M. Slomšek.

Izhaja vsak drugi četrtek. Naročniki „Slov. Gospodarja“ ga dobivajo zastoj. Posebej naročen velja s poštnino vred eno krono za celo leto. Posamezne številke veljajo 4 h. — Naročnina se pošilja na upravnništvo „Našega Doma“ v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. — Za oznanila se plačuje od navadne vrstice (petit), če se enkrat natisne, po 15 h, dvakrat 25 h, trikrat 35 h.

Sv. Oče nevarno bolan.

Ves svet že nekoliko časa z napeto pozornostjo čaka novic iz svetega mesta Rima. Triindevetdesetletni starček na stolu sv. Petra, slavljani in iskreno ljubljani naš papež, Leon XIII., se bori s smrtjo. Huda bolezen, vnetica in počasno otrpnenje pljuč ter vnetica oprsne mreže, ga je vrgla na bolniško posteljo, katera bo, kakor se je bati, zanj tudi smrtna postelja. Že od časa, ko je meseca marca obhajal 25 letnico svojega papeževanja, ni bil več prav zdrav. Dne 3. julija pa se je pri sprehodu po vatikanskih vrtih prehladil ter dobil omejeno bolezen.

Sv. Oče sam čuti, da se mu bliža konec življenja. Že 6. julija je bil na lastno zahtevo previden s sv. zakramenti za umirajoče. Ker se mu vsled vnetja nabirajo tekočine okoli pljuč in mu obtežujejo dihanje, morali so ga zdravniki že dvakrat operirati in odstraniti tekočino. Vsakokrat se je čutil sv. Oče po operaciji zelo olajšan. Zdravijo ga trije zdravniki dr. Lapponi, Mazzoni in Rossini.

Nj. Svetost Leon XIII. leži na svoji nizki postelji. Obraz mu je skoro prozoren, posteljo obdajajo zastori iz musolina, ki prepregajo baldahin: podoba bolnikova napravlja utis belega oblaka. Postelja je

blizu okna, ki je na pol zaprto; svilnati zastori branijo, da solnčni žarki ne padajo na bolnika. Vse stene so pokrite z zeleno svilo. Na desni strani postelje stoji okusno izdelana omara iz začetka prejšnjega stoletja, na levi široka, pripravna pisalna miza, na kateri je velik srebrn črnilek ter običajno zlato pero. Vrh tega je na mizi križ iz slonove kosti, nekaj knjig in knjige stare ter nove zaveze. Pred pisalno mizo je z rudečo svilo preoblečen stol s pozlačenim naslonjalom. Ta soba ima dvoje vrat: ena vrata vodijo v zasebno kapelo, druga pa v takozvano »camera del trionetto«, kjer papež daje manjše audijence; tu je bila sprejeta tudi kolinska deputacija, ki je s kardinalom Fischerjem prišla v Rim. V sobi je še osem pozlačenih stolov; to je vsa papeževa sobna oprava. Podobni na stenah, le podoba Matere božje z zlatim okvirjem visi nad posteljskim vzglavjem. Ob postelji je še stol naslonjač ter klečalnik.

Ves svet se nemiren zanima za stanje sv. Očeta. Vsak dan prihaja na stotine brzojavov v Vatikan. Dne 9. t. m. jih je došlo nad 12.000 najrazličnejših brzojav. Uradnikom papeževim seveda ni mogoče na vse odgovarjati. Tudi vladarji, katoliški in nekatoliški izražajo svoje sočutje ter poprašujejo dan za dnevom, kako se svetemu Očetu godi. Zdaj vidi katoliški svet,

kak upliv in kak ugled uživa sedanji papež po celem svetu.

Sv. Oče z največjo potrpežljivostjo čaka, kako bo ukrenila božja Previdnost. Tako storimo tudi mi, molimo za obolelega sv. Očeta in za blagor cele katoliške cerkve!

Iz Hrvatske.

Hrvati imajo novega bana, grofa Teodora Pejačevića. Nemiri so se zaceli zadnje dni polegati. Hrvatsko ljudstvo čaka, kako se bo vedel novi ban. Dobro upliva na hrvatski narod, da je bilo mnogo ljudi, ki so bili zaradi nemirov zatvorjeni v preiskovalnih zaporih, izpuščenih na prosto. Vendar pa ni pričakovati, da bi se pod novim banom res v važnih rečeh ugodilo na korist Hrvatov. Novi ban, grof Pejačević, je namreč hud madžaron. In s tem je povedano dovolj! Le tako nadarjen in zvit ni, kakor je bil njegov prednik grof Khuen-Hedervary, ki je sedaj ministrski predsednik na Ogrskem.

Grof Teodor Pejačević rodil se je v Našicah v Slavoniji in je sedaj star 52 let. V hrvatskem saboru je še-le dve leti. Zatrjuje se, da je silno bogat. Bil je velik župan oseške županije in se je kakor tak izkazal zelo odločnega. On je bil navdušen pristaš bivšega bana, grofa Khuena Heder-

Nekatere šege in obredi na papeškem dvoru.

Sestavil A. Moravec.

Kadar se je na dan papeževe izvolitve izvršila dvakratna obljuba zvestobe in udanosti ter dan po izvolitvi še tretja, javna, v št. peterski cerkvi, potem se navadno v nedeljo ali kak drug poljuben praznik vrši kronanje ali venčanje (coronatio) novega papeža.

Kronanje ali venčanje je obredno dejanje, po katerem se kak knez ali vladar vmesti v svoje dostojanstvo. Pri tem se vrše veleznanimivi obredi, in nam vsem je še v svežem spominu, koliko priprav, časnikarskega blebetanja ter opisovanja obredov je bilo, recimo, ob kronanju carja ali angleškega kralja pred kratkimi leti. Kako se venča novo izvoljeni papež, vse to je napisano v rimskem obredniku izza prve polovice XIV. stoletja. Sv. oče se poda v svečanem sprevedu iz Vatikana po Konstantinovih stopnjicah v cerkev

sv. Petra, ki je zgrajena tik papeževe palače. Sv. očeta nese 12 komornih služabnikov na prelepo okinčanih nosilih. Komorniki so oblečeni v rdečem damastu ali baršunu (žametu). Vsi duhovski in posvetni dostojanstveniki rimski ga spremljajo. Pri velikih sprednjih vratih svetopeterske cerkve je postavljen pod baldahinom tron, na katerega zdaj sv. oče sede. Ondi ga najpoprej prvi kardinal-presbiter pozdravi latinski, potem pa pristopijo vsi duhovniki svetopeterske cerkve k sv. očetu ter mu poljubijo nogo. Po izvršenem obredu sede papež zopet na nosila in spreved so počasi pomika v bogato okrašeno cerkev. Pri kapeli Najsvetejšega Zakramenta zapusti papež nosila, poklekne na rdečezameten klečalnik in opravi kratko molitev pred Najsvetejšim. Na to se novoizvoljenec, z infulo na glavi, zopet vsede na nosila in spreved krene v kapelo sv. Gregorija, ki se po svojem graditelju Klementu VIII. (1592) imenuje klemenska kapela. Tamkaj zapusti sv. oče znovič nosila, na nizkem sedežu (faldistorium) pred altarjem nekaj časa moli in naposled vsede istotam na napravljeni tron ter sedeč sprejema

tako imenovano oblubo pokornosti (bedienco): kardinali mu stojé, patrijarhi, nadškofje in škofje klečé poljubijo nogo in koleno, spokorniki (penitencijari) svetopeterske cerkve pa klečesamo koleno. Na to papež obleče dragoceno, velekrasno mašno oblačilo, obenem se tudi kardinali in prelati oblečejo v ornate, primerne svoji dostojnosti.

Kadar so vsi pripravljeni, natakne kardinal-kamerlengo sv. očetu ribiški prstan na roko in spreved se obrne h glavnemu altarju v sredi cerkve nad veliko kupolo. Dočim se spreved pomika, se približa obredar k sv. očetu, na koncu srebrne palčice zapali prgišče kodelje s svečo, ki jo nese en izmed svetopetrskih klerikov, in medtem ko drži pred papežem gorečo kodeljo kvisko, pravi velevažne besede: »Pater sancte, sic transit gloria mundi!« t. j.: Sv. oče, tako-le izginja vsa posvetna slava, torej ostani pohleven pri svojem najvišjem dostojanstvu! Ta obred se ponavlja, preden pride k velikemu altarju, še dvakrat.

Veliki altar svetopeterske cerkve je, kakor je bilo ravnokar omenjeno, v sredini

varyja. Časniki trdijo, da se v njegovi hiši govori izključno madjarski. Vsi njegovi uslužbenci so Madjari.

Da je na Hrvatskem res nekoliko mirnejše, dokazuje tudi dejstvo, da se vojaki, ki so morali oditi Hrvatov mirit, že zopet vračajo v svoja stalna bivališča. Hrvatski narod naj zopet postavnim potom skuša priti do svojih pravic in do neodvisnosti od Ogerske.

Srbija.

Novi kralj Srbski Peter I. že poskuša neprijetnosti, pred katerimi tudi noben kralj ni zavarovan. Častnike 6. pešpolka, ki je izvršil umor kralja Aleksandra in kraljice Drage, je hotel prestaviti ter jih razdeliti v garnizije po deželi. Toda javnost se je temu odločno uprla. Zraven pa so se začele različne politične stranke že med seboj strastno napadati. In srbske stranke ne jemljejo nobenega ozira v medsebojnem boju, ampak se poslužujejo vseh sredstev, ki so jim na razpolago.

Kralj Peter je obvestil mater umorjenega kralja Aleksandra, kraljico Natalijo, da je vse pohištvo v starem konaku njeno in nji na razpolago.

Kralj je zahteval, da ga natančno poučijo o gmotnem stanju Srbije. To je jako slabo. Treba bo pred vsem najeti posojila.

Kralj Peter je vsled svoje poljudnosti jako priljubljen med srbskim narodom. Pripoveduje se, da zahaja kaj rad navadno oblečen med ljudstvo in se pogovarja z njim, da izve njegove želje. V Srbiji se je odpravila cenzura.

Volitve za novo narodno skupščino so razpisane na 8. septembra po starem koledarju, sestanek pa 1. oktobra.

Makedonski nemiri.

Turki so hoteli nekoliko ustrašiti Bolgare. Znano je, da dobivajo makedonski ustaši iz Bolgarije vsakojako pomoč, denar, orožje, vojake in navduševanje. Makedonski begunci najdejo v Bolgariji najvarnejše zavetje. Zato je začela Turčija delati, kakor bi resno mislila na vojsko z Bolgarijo. Odprli so veliko zalogo orožja v Drinopolju.

cerkve pod veliko kupolo, pod altarcem se hranijo ostanki sv. Petra.*

Potem se prične slovesna sv. maša. Ko papež pri začetku maše odmoli pred altarcem stopnicami Confiteor (očitno spoved), se vrši še pred okajevanjem altarja blagoslovljenje novoizvoljenega papeža (benedictio electi Pontificis). Troje kardinalov-škofov moli namreč nad sv. očetom vrstoma blagoslovilno molitev, vsak drugo. V teh molitvah kličejo sv. Duha, naj podeli novoizvoljenemu papežu polnost najvišjega blagoslova (ubertas benedictionis supernae), da uspešno in srečno preskrbuje svoj pretežavni urad in vredno izvršuje

* Cerkev sv. Petra je največja na svetu ter je zgrajena na tistem mestu, kjer je dal besneči in krvoločni cesar Nero usmrtiti na tisoče kristijanov. Na istem mestu je bil l. 69 po Kr. tudi sv. Peter križan z glavo navzdol, in ondi je bilo pokopano tudi njegovo truplo. Cerkev so začeli graditi l. 1450 in so jo zidali tri in pol stoletja. Že l. 1694 je Carlo Fontana izračunal stroške na 47 milijonov scudov (a 448 K). Samo v jabolku na stolpu se lahko skrije 16 oseb; zdaj si lahko predočimo višino in velikost kupole in razmernost cele cerkve.

Na mejah je začela nabirati živeža, kakor za vojsko. Turki so zapuščali Bolgarijo in v južni Bolgariji so postale cele vasi prazne. Celo cigani mohamedanske vere so bežali iz Bolgarije, a javno zagotavljali, da pridejo skoro nazaj plenit. Tudi Bolgari se pripravljajo na odpor. Toda vojske brčkone ne bo, ker se sultan boji, da bi po vojski vsled posredovanja velevali vendar le izgubil Makedonijo. Bojazen sultanova pa ni neopravičena.

Turškim vojakom v Makedoniji se je zadnji čas zelo hudo godilo. Primanjkovalo jim je živeža. Prosti vojaki, posebno pa oni, ki se nahajajo na mejnih postojankah, stradali so v pravem pomenu besede. Zaradi tega pobegnili so večkrat čez mejo, da zaprosijo miloščine. Ali na bolgarski meji so jih slabo sprejeli, ker so jih smatrali za vohune. Med turškim vojaštvom je bilo že več smrtnih slučajev zaradi lakote. Zdaj je postalo nekoliko boljše. Na Bolgarskem so z žetvijo gotovi in žito prodajajo tudi turškemu vojaštvu v Makedoniji, kjer so vsled vednih manjših bojov polja opustošena.

Majhne praske med Makedonci in Turki, in ob mejah med Turki in Bolgari se dogajajo vsak dan. Nemiri se nočejo poleči.

Črtice o socijalnem vprašanji.

(Piše Al. Kokelj.)

XIII. Kaj uče socijalni demokratje o državi in veri.

4. Država. Temelj države je družina. Ker bo pa v bodoči socijalno-demokratski državi uničena družina, tudi ne bo več obstojala sedanja uredba države. Gosposke, podložnosti ne bo več; vsi ljudje bodo jednaki, vsi bodo gospodje in nobeden ne hlapec. Tudi ministrov, vojakov, policajev, ječ in sodnikov ne bo več. In Bebel z gotovostjo trdi, da tudi tatov, morilcev, krivoprišežnikov, nečistnikov, požigalcev in lenuhov ne bo več na zemlji. Res, ko bodo prišli socijalni demokratje do oblasti, bo na zemlji pravi raj — brez Boga.

Kaj pa bo nadomestovalo sedanjo uredbo države? Vsaka občina, moški in ženske — ženske bodo namreč z moškimi

svoj prevzvišeni poklic ter da se končno s preobilnimi zaslugami poda enkrat od papeškega trona k nebeškemu veličanstvu. Takoj na to dobi papež pallium* kot znamenje, da je rimski nadškof.

Daritev sv. maše se potem nadaljuje. Po Gloria se pojejo pri vsaki maši nekatere molitve, tako imenovane kolekte, po teh pa sledi pri papeževi maši ob njegovem kronanju tako imenovane hvalnice (laudes) za papeža. To se namreč po trikrat kličejo razna imena svetnikov, ki naj od Boga izprošé novoizvoljenemu papežu dolgo življenje in pomoč.

List in evangelij se pri tej papeževi maši pojata dvakrat, najpoprej latinsko in potem grško. Pred obhajilom se vrne papež na tron ob strani altarja. Eden izmed kardinalov, ki strežejo papežu pri sv. maši, položi sv. hostijo na pateno in pokrivši jo poda isto latinskemu subdijakonu, ki jo odnese k tronu. Papež sv. Rešnje Telo, preden je zavžije, najpoprej počasti (adorira). Enako se napravi

* Pallium je trak ali plajšček iz jagnječje kože, znamenje nadškofijske oblasti. O tem pozneje bolj natanko.

čisto enakopravne — bode izvolila izmed sebe posebnega zaupnika ali oskrbnika. Za kako dolgo se bo izvolil, se ne vé, a najbrže za vsak dan ali za vsak teden posebej, ker se bodo vrstili v vseh službah jeden za drugim. Ta oskrbnik bo moral skrbeti za jed in pijačo cele občine, za obleko, za število delavcev itd. Nad vsemi občinami bo osrednje vodstvo, katero bo vodilo celoto. Osrednje vodstvo se bo tudi volilo, a za kako dolgo, se ne vé. Najbrže bodo voditelji za zmeraj obdržali oblast v rokah, če bodo le mogli, ker ne bodo več hoteli gnoja voziti in cest pometati.

Socijalni demokratje imajo to navado, da neizmerno zabavljajo čez vse sedanje uredbe. Če greš na socijalno-demokratsen shod, slišal boš grozno zabavljanje; če vzameš v roke njihov časopis, našel boš zopet zabavljanje. Na jedni strani zabavljajo čez ves obstoječi red, na drugi pa čezmerno hvalijo tiste zlate čase, ko bodo sami gospodovali. Takrat bo na zemlji raj, takrat bo vsega v izobilju, kar si poželi človeško srce. Te živo popisane obljube omamijo veliko delavcev, da kot besni drvé za socijalnimi demokrati. A hišo podreti je lahko, novo postaviti je težko. Zabavljati čez vse zna vsak cigan, kaj dobrega narediti malokdo. A kdor premišljeno povsod in vedno zabavlja čez obstoječi red, mora vendar znati kaj boljšega napraviti. Za to so že večkrat vprašali socijalne demokrate, kakšna bo tista srečna njihova država, katero tako hvalijo. A ti so odgovorili: »To vas nič ne briga, kakšna bo naša bodoča država.« Seveda saj tudi odgovoriti ne morejo, ker sami nič ne vedo; vse govorjenje o bodoči srečni državi ni drugega kot pesek v oči zapeljanim delavcem. Nekdo pravi, da je to »švindelprodukt«, ki obstoji iz 60% krščanske kisline (sovraštva do krščanstva) 30% žveplene kisline (traz), 5% vode in 5% pravih socijalnih pil. Socijalni demokratje morajo obljubovati, ker, če ne bi obljubovali, bi izgubili takoj več kot polovico privržencev. Izpolnili pa tega nikoli ne bodo, kar obljubujejo. Mogoče je, da pridejo v jedni ali drugi državi do vlade za nekaj časa. A tisti časi ne bodo srečni, marveč vladalo bo tiranstvo,

s kelihom. Sv. oče se obhaja stojé na tronu in sicer sprejema sv. R. Kri po srebrni cevici. Slično se obhajata mašna strežnika kardinal-dijakon in kardinal-subdijakon stojé ob tronu. Potem se vrnete k altarcu ter očistita kelih. Vsi ostali kardinali, nadškofje in škofje med tem stoje z infulami v rokah, drugi prelati pa, duhovniki in državni dostojanstveniki kleče. Na to papež stopi zopet k altarcu domašuje ter podeli ljudstvu blagoslov.

Še le po dovršeni slovesni sv. maši se papež krona. Papež se vsede na nosila, nad njim se nese baldahin in med veselim vriskanjem ljudstva se poda v sijajnem spremstvu na altano, ki je nad velikimi vrati svetopeterske cerkve,* odkoder se tudi navadno deli papeški blagoslov. Tam se vsede papež na pripravljeni tron. Papeški pevci zapojó: »Corona aurea super caput eius« (Na njegovo glavo zlato krono), kardinal-dekan v spremstvu dveh kardinalov-dijakov moli nad papežem, da mu izprosi od Boga srečno papeževanje.

* In suggestu super gradus basilicae apostolorum principis.

suženstvo in moritev, da bo svet strmel. Kako znajo socijalni demokratje vladati, so zadostno dokazali l. 1871 v Parizu.

In tudi samim se niti ne sanja, da bi svoje obljube izpolnili. Naj pa zdaj v svoji stranki to v malem naredi, kar hočejo pozneje v velikem. Saj imajo med seboj več milijonarjev in drugih velikih bogatinov. Ti naj si razdelé svoje premoženje z onimi, ki nimajo nič. A tega ne store in tudi nikoli storili ne bodo. In če se bodo v bodoči državi res menjavali v službah, da bo danes jeden vodja, jutri pa priprost delavec, zakaj ne store tega zdaj? Zakaj so Singer, Bebel, dr. Adler, Jaurès (Žoré) vedno voditelji? Naj postavijo za voditelje nekaj navadnih delavcev vsaj za kratek čas, sami naj pa gredo delat! Sodrugi, pokažite torej svoje nauke v dejanji! Poslanec Richter jim je rekel v nemškem državnem zboru dne 6. februarja 1893: »Ali gospodje kaj menjavajo med seboj? Ne, niti ne mislijo na to. Bebel, Liebknecht in Singer so leto za letom zopet izvoljeni za voditelje.« Tako je! Za-to so vsi njihovi govori o enakosti ljudi prazne fraze in vse njihove obljube o bodoči državi n'so drugega kot slepljenje ubogega ljudstva. Samim voditeljem se dobro godi, imajo lepe plače, veliko premoženje, uboge delavce pa tolažijo z bodočo državo. So pač pomilovanja vredni zapeljanci, ki voditeljem verjamejo!

5. Vera. Hud nasprotnik katoliške vere, liberalni učenjak Virchow († 1902) je rekel l. 1877 na javnem shodu v Monakovem: »Pustite ljudstvu njegovo vero, nam izobraženim (liberalcem) zadostuje znanstvo nevere.« Te besede so nekako geslo za liberalce v javnem življenju. Kedar se ti kot kandidatje predstavljajo ljudstvu, se kažejo najboljše kristjane, govore o veri ljubezni in zavijajo oči proti nebu. Drugače pa večinoma ne izpolnjujejo verskih dolžnosti, ne hodijo ob nedeljah v cerkev, ne prejemajo sv. zakramentov, podpirajo slabe časopise ter napadajo v njih vse cerkvene naredbe. Boljši v tem oziru so socijalni demokratje, ker so bolj odkritosrčni. Ti sicer tudi zakrijejo včasih svoja načela, če jim kaže, a pobožne se nikoli ne delajo.

Po tej molitvi sname po starosti drugi kardinal-dijakon sv. očetu raz glavo infulo in po starosti prvi kardinal-dijakon — s kardinalom-dekanom — mu vstavi na glavo triregnum — trojno krono — z besedami: »Accipe tiaram, tribus coronis ornatam, et seias, te esse patrem principum et regum, rectorem orbis, in terra vicarium salvatoris nostri Jesu Christi, cui est honor et gloria in saecula saeculorum. Amen.« (Sprejmi s tremi* kronami okrašeno tiaro in vedi, da si oče knezov in kraljev, vladar zemlje, na svetu namestnik Zveličarja Jezusa Kristusa, kateremu bodi čast in slava na veke. Amen). Nato vstane papež raz tron ter podeli ljudstvu blagoslov. Iz stotisočerihih grl zbrane množice zaori veselo klicanje, iz rimskih stolpov doni

V vsem so socijalni demokratje najhujši nasprotniki katoliške vere.

Evo ti nekaj primer! Socijalni demokrat Scholl je rekel na shodu v Stuttgartu 5. junija leta 1871: »Mi imamo Boga za pribežališče neumnosti, mi smatramo Boga za največje hudo na svetu in za to mu napovemo vojsko.« List »Vorwärts« v Berlinu je pisal 1. junija l. 1892: »Mi bi se bojevali zoper cerkev in farje, če tudi bi farji bili najvestnejši ljudje.« Bebel je rekel v nemškem državnem zboru dne 3. februarja 1893: »Mi smo zoper vsako oblast, zoper nebesko kakor tudi zoper zemeljsko, katero nam vi stavite nasproti.« In v neke knjigi*) pravi: »Krščanstvo in socijalizem sta si nasprotna kot ogenj in voda.« V zapisniku strankinega shoda v Halle najdemo besede: »Ko bomo imeli socijalistično državo, bomo lahko »fertig« z vero.« Takih in enakih mest je dosti v socijalno-demokratskih spisih. Nekateri njihovi pisatelji — kot Dietzgen in Lafargue (Lafarg) — se naravnost bogokletno norčujejo iz vsega, kar je božje in sveto.

Zakaj li socijalni demokratje tako strašno sovražijo vero in duhovnike? Za to, ker katoliška vera najbolj ovira njihovo delovanje. Kjer so dobri katoličani, tam socijalni demokratje nimajo uspehov. Dokaz za to nam je katoliški del Nemčije. Tam prebiva izobraženo, verno ljudstvo, katerega socijalni demokratje ne morejo omamiti s svojimi obljubami, med tem, ko med protestanti strahovito narašča njihova moč. Bebel je rekel v nemškem državnem zboru 23. februarja l. 1890: »Gospoda moja, vi tako dobro veste kot mi (socijalisti), da čim bolj gine pri ljudstvu vera na onostransko življenje, tem bolj zahteva in išče nebes tukaj na zemlji.« To je resnica. Kristjan, ki veruje na nebesa in pekel, ne bo postal socijalni demokrat. Kdor pa nima vere, bo iskal nebes tukaj na zemlji. Ta nebesa bo našel v grehu: v nečistosti, pijanosti in drugih grešnih zabavah. In tak človek, ki išče nebes tukaj na zemlji, je najbolj strasten privrženec socijalne demokracije. To socijalni demokratje dobro vedo, za to izpodkopavajo ljudstvu vero,

Christenthum u. Socialismus, str. 16.

zvonenje, razlega se strel topov, vmes se čuje godba — vse z nepopisnim navdušenjem pozdravlja kronanega papeža, ki se le od dneva svojega kronanja šteje svoje papeževanje, dasi ima že po svoji izvolitvi polno moč. V prejšnjih časih se je podal papež po kronanju v Lateran, da vzame ondi v posest svoje palače in svojo škofovsko cerkev ter se tam vse na patrijarški sedež. Cerkev sv. Petra ni namreč njegova škofovska cerkev, temveč sv. Janez Krstnik v Lateranu. Potoma v ono cerkev so se mu prej vselej poklonili Židje iz papeževe države, zlasti rimski Židje, ter mu prisegli zvestobo. Sem in tja se je podal papež tudi kateri poznejši dan po kronanju v Lateran.

Nekaj za smeh povzamemo iz zadnjega »Ježa«: Brez škode. A.: »Nedavno je moral naš krčmar več kot petdeset klobas v vodo vreči!« B.: »Čemu pa? So se mu bile spridile?« A.: »O ne — veliko gostov je prišlo in moral jih je dati kuhati.«

da bi je pripeljali v svoj tabor. A človek, ki ima še vero, ne more biti prepričan socijalni demokrat. Saj Bebel sam pravi, da sta si krščanstvo in socijalizem nasprotna kot ogenj in voda. Dá, v resnici sta si nasprotna in še posebno radi tega, ker je socijalna demokracija v zvezi z judi in prostozidarji, kar bom pozneje natančneje povedal.

Iz tega se lahko spozna, zakaj so ravno vera in duhovniki predmet najstrastnejših napadov od strani socijalistov. Spodtikajo se nad njihovim premoženjem, a nikoli ne nad judovskim. Na poti so jim v javnem življenji, zlasti pri volitvah. Kako surovo so ravnali z njimi v Gradci pri državno-zborskih volitvah l. 1897! Če kje na svetu naredi kak duhovnik to ali ono slabo dejanje, ga obdelavajo socijalistični listi jeden za drugim. Kar ni resničnega, si pa izmislijo, da le izpodkopavajo njihov upliv pri ljudstvu. Duhovnik jim ni mož omike, marveč nazadnjak in mračnjak, ki poneumlja ljudstvo. Gospodje socijalni demokratje, ker ste sami tako omikani, pojdite vi namesto misijonarjev širiti omiko med paganske narode v Azijo, Afriko in Ameriko! Pojdite, zidajte tam šole in bolnišnice ter pokažite v dejanju, da res delate za omiko! Pagani vam bodo hvaležni. A tja ne boste šli, ker vam ni za razširjanje omike, marveč za to, da podirate obstoječi red in napadate cerkvene naredbe. Le napadajte cerkev, da bomo bolj spoznali vaše namene; uničili je ne boste, ker je zidana na skalo.

Razne novice in druge reči.

Drugi mladeniški shod. Mi vstajamo, a vas je strah! Tako lahko zakličejo slovenski mladeniči spodnještajerskim nemškutarjem in Nemcem. Delali so drugemu mladeniškem shodu, ki se je vršil zadnjo nedeljo, dne 12. t. m. pri Sv. Trojici in Sv. Lenartu v Slov. gor., največje ovire. Pri Sv. Trojici niso hoteli dati nobenega prostora za slavnostno zborovanje mladeničev. Vsa vrata so se pred njimi zaprla, le cerkev jih je radostno vsprejela! Pridigo je imel č. g. Fr. Muršič. Slavnostno zborovanje je bilo potem pri Sv. Lenartu. Tukaj se je zbirala nemškutarska fakinaža neprestano pred zborovališčem slovenskih mladeničev ter je izzivala. Mladeniči so sicer odločno zavračali izzivanja, a vendar ohranili toliko mirno kri, da ni prišlo do nobenega spopada. Navdušenje med mladeniči je bilo nepopisno. Slavnostni govor je govoril č. g. Gomilšek, za njim so govorili posl. Rožkar in mnogi mladeniči. Nemškutarske barabe šentlenartske so s svojim nesramnim nastopanjem vzbudili v prsih mladeničev le močen stord pred takimi propalicami in pri vseh zborovalcih rodil se je trden, neomajljiv sklep, da se oklepamo v bodoče brezizjemno gesla: Svoji k svojim! Tudi po številu navzočih mladeničev je bil ta shod velikanski; kajti prišlo jih je iz vseh krajev prekrasnih Slov. goric nad 1500 skupaj. Mladeniči Slov. goric so pokazali na sijajen način katoliško-narodno zavest. Slava jim!

Sv. Urban pri Ptuj. Dne 5. t. m. obhajali smo slavnost na čast slovanskega blagovestnika sv. Cirila in Metoda, katera so fantje že predvečer počastili (červno je bilo deževno vreme) s krescem, streljanjem iz topičev in z vžiganjem raket. Slavnost vršila se je v župnijskem dvoru

* Tiara ali trojnata zlata krona, ki je podobna pokrivalu starih židovskih velikih duhovnov (Exod. 28, 4, 37 — Zah. 3, 5), pomeni, da je papež 1. rimski škof; 2. poglavar vseh vernikov in 3. svetni knez v cerkveni državi, ki je je zdaj, žalibog, oropan. Tiara ali krona z enim zlatim obročom se je rabila, kakor to spoznamo na slikah izza one dobe, od 11. stoletja. Z dvojnatim obročom je bila v rabi od časov Bonifacija VIII, s trojnatim pa od Klemenca V.

ter se je vkljub našim razmeram udeležilo veliko število občinstva. Počastili so nas tudi gostje iz sosednjih župnij, kakor: Od Sv. Bolfenka pod vodstvom gospoda nadučitelja, od Sv. Lovrenca, od Sv. Jurija ob Ščavnici in iz župnije Sv. Petra in Pavla pri Ptuj. Po pozdravu č. gospoda kaplana, igrali so mladeniči igro: »Zamujeni vlak«. Čeravno so nekateri prvi-krat nastopali na odru, so vendar svojo ulogo izvrsto rešili. Po igri deklamiral je mladenič Franc Čeh pesmico: »Cirilova smrt«. — Č. g. Gomilšek razložili so v jedrnatih besedah življenje in delovanje sv. Cirila in Metoda ter nas vzpodbujali v ljubezni do domovine in milega mater-nega jezika. Njihov govor naredil je na ljudstvo velik utis. — Po slavnostnem govoru deklamovala je mladenka Kajzer-berger pesmico »Sv. Neža«. — Dekleta igrala so igro »Sv. Neža« in čeravno so vse nastopale prvi-krat na odru, vendar so častno rešile svoje uloge. — Presene-tilo pa nas je, ko so nastopile tri dekleta na oder, (jedna od Sv. Jurja ob Ščavnici, dve pa od Sv. Barbare) ter nam zapele par lepih pesmic. V zahvalo njim je ob-činstvo zaklicalo trikratni »živijo!«. Po veselici razšli smo se veseli in gotovo nam bode ta dan ostal dolgo v spominu. Draga mladina, le tako naprej! S tem smo pokazali, da smo in hočemo vedno ostati sini in hčere matere Slovenije. S tem tudi dajemo najboljši odgovor ptujski »Kljusi«, ki nas imenuje mlečnozobe ter vse kaj drugo, kakor mladeniče in dekleta, kateri se potegujemo za katoliško-na-rodno stvar. Vsem bralcem »Našega Doma« po širni Sloveniji pa pošiljam bratske pozdrave. — Narodni mladenič.

Iz Ščavniške doline. Zopet smo prisiljeni, da ti, dragi »Naš Dom«, poro-čamo nekaj iz našega kraja, in sicer o naši gostilni. Dosedaj je bil zmiraj slovenski napis, a sedaj si je omislil gostilničar nam nerazumljiv nemški napis, namreč: »Gasthaus des Franc u. Elisi Slatschek«. Gospod Slaček! Morda mislite, da Vam bodo sedaj gostje kar iz Prajzovskega sem romali, ker ste si omislili nemški napis? Koliko pa Vam pride nemških gostov v ta kraj? Kedo pa vam je ta napis skoval, ker sami itak nemški ne znate? Upamo, da bo v kratkem zopet narodni napis.

Od Velike Nedelje. Dragi nam »Naš Dom«, ker si ti zmirom zagovornik mla-dine, prosimo te tudi mi velikonedeljski mladeniči, da bi nas pred ljudmi očistil, ker nas je tista blatna »ptujska krota« v svoji predzadnji številki tako grdo oblatila zaradi shoda dne 21. junija na Ptujski gori. Res, da nas je bilo velikonedeljskih mladeničev lepo število, čez 70, na shodu, pa res tudi veliko takih, ki so si že sveta skušali in tudi že vojaščino doslužili, ali povsod so imeli pri ljudeh poštenje. Pa tudi so bili mladi fantje, vsi pridni iz po-štenih hiš, v katere se nikdar tisti smrdljivi dihur, namreč »Štajerc«, približati ne sme. Zatrjujemo pa tebi, blatna krota, in tvo-jemu dopisunu, ko bi vidva kaki shod priredila, tedaj bi videli, kake zborovalce bi skupaj dobila, gotovo same šnopsarje, poštenih in pridnih fantov pa nikdar. Na svidenje! — Velikonedeljski mladeniči.

Iz Veržaja se nam piše: Dne 10. t. m. se je proti večeru raznesla žalostna novica, ki je pretresla marsikatero mater. Otrok s poldrugim letom, sin Jožefa in Marije

Ferenc, je hodil po dvorišču semtertje in tako prišel blizu gnojne jame. Noga se mu izpodrsne in otrok je padel v jamo, ki je bila po dolgotrajnem deževanju do vrha napolnjena. Ko sta prihitela oče in mati, plaval je otrok že mrtev na vrhu gnojnice. Stariši bodite vedno zvesti varuhi svojim otrokom!!

Iz Tlak pri Regateu. Dne 7. julija je po kratki pa jako mučni bolezni, pre-videna s sv. zakramenti umrla vzgledna mladenka Barbara Rajher v 23. letu živ-ljenja. Bila je zvesta katoličanka, pridna hčerka Marijina, pa tudi že precej časa naročnica »Našega Doma«, katerega je vsakokrat z velikim veseljem pričakovala, in ga drugim, zlasti mlajšim dekletom priporočevala. Torej se mi zdi primerno, da zvedo tudi drugi naročniki njeno smrt, da se je morebiti kdo spomni v molitvi. Naj počiva v miru! S temi vrsticami se poslovim od Tebe, mila moja prijateljica, in prosim ljubelega Boga, da obudi med nami mnogo Tebi podobnih mladenk in da potolaži žalujoče domače!

Upanje edino
Nam blišči kot zvezda mila,
Da odprla vrata
V boljši dom Ti je gomila.

Žalujoča prijateljica rajne.

Iz Cirkove se nam piše: Zadnja številka »Štajerca« je izbruhnila štiri ostudne laži v mojo malenkost: 1. laž, da bi vdova Marija Koren spričevalo od obč. predstojnika podpisano v farovž pri-nesla; 2. da bi župniku grozno jeza skipela; 3. da bi se zadril: Kar je nemški dohtar pisal, tega ne podpisem; 4. da bi župnik ženi spričevalo iz roke iztrgal in ga le malo ali na drobne kosce raztrgal. Ako dopisun dokaže, da njegove tozadevne trditve niso četrta laž, ampak resnica, dobi 50 K, naj si potem kupi peres, čr-nila in papirja, naj naprej laže in obrekuje svojega župnika kakor mu je ljubo in drago. — Z odličnim spoštovanjem Franc Černenshek, župnik.

Makole. Ob zadnjem mladeniškem zborovanju na Ptujski gori sem videl »Štajerčevega« pristaša, kako je vestno opazoval to slavnost. Spoznal sem takoj, da namerava hujskati čez to zborovanje, ker rad psuje in laže. In res vpraša v predzadnjem »Štajercu«, kje da so oni fantje, kateri so že kaj sveta poskusili. Zaslepljenec, ali nas nisi videl tudi z vo-jaskimi svetinjami? Mnogo sveta smo že videli, ali hvala Bogu, ostali smo še zdravi na duši in na pameti. Ti neumnež praviš dalje, da ni kaj vreden fant, kateri se nahaja večkrat okoli farovža. Kaj ne »Štajerc«, tisti so fest fantje, kateri gredo v krčmo, kadar imajo groš v žepu, tisti, kateri gredo namesto v cerkev v smrdljive šnopsarije. Praviš nam, da smo mlečniki. Seveda, saj so nas naše slovenske matere najprej z mlekom odredile, tebe in tvoje pristaše pa so gotovo z norimi gobami krmile, zato si tako velik nemškutarski bedak. Dobro vemo, da bi nas »Štajerc« rad na svoj most pripeljal, ali nas ne boš, smo te že lani dobro spoznali, kaj ti znaš in kam ti mladino zapeljaš! Glej, kam si lani zapeljal nekatere fante iz naše ma-kolske fare. Kje so? V ječi. S svojim dol-gim časom plačujejo in premišlujejo svojo in tvojo hinavščino, mi smo pa prosti in veseli, kakor ptice pod nebom, in ponosno kličemo: »Živili Slovenci, živili duhovniki, živili prijatelji! Glasno pa tudi izrekamo:

proč z lažnjivim kljukcem! — Fantje iz Makol.

Nesreča na Družmirju pri Šoštanju. V soboto, dne 4. julija t. m. je šel 25 letni kmetski fant Anton Stropnik s teško na-loženim vozom iz Velunje proti domu. Še komaj četrte ure od doma, padel je voz tako nesrečno na-nj, da je bil pri priči mrtev. Pripeljali so nesrečnega na njegov dom ter ga položili na z mnogimi in kras-nimi venci okrašen mrtvaški oder. V pondeljek, dne 6. julija smo ga slovesno pokopali. Nagle in neprevidne smrti, reši nas o Gospod!

Sv. Andraž nad Polzelo. Dne 14. ju-nija je zgorel tukajšnjemu posestniku Fr. Vašle živinski hlev. Udarila je strela. — Dne 26. junija je hodil tukaj okoli tat. Prijeli so ga ter sodnji izročili. — Dne 29. junija pa je nepričakovane smrti umrl Urh Jelen, prevzihtkar. Bil je v Št. Ilju in tam padel v obcestni jarek ter si zlomil vrat. Bil je takoj mrtev.

Frankolovo. Vsakega rodoljuba mora iz srca razveseliti, ko vidi, da se v pre-prostem narodu vzbujajo čuti za vse lepo in vzvišeno. Taka radost nas je tudi pre-sinjala pri naši prvi veselici z gledališko predstavo, ki se je vršila pretekli mesec v šolskem poslopju. Občudovanja vredna je bila gorečnost in požrtvovalnost nekaj naših fantov in trojih deklet, ki so se pripravljali, trudili in urili, da dostojno vprizoré vso veselico. Na vsporedu sta bili igri: »Ne vdajmo se!« in »Vedeževalka«, pa deklamacija z živo podobo »Večna luč«. Obe igri so igrali gladko, zraven pa tako ljubko in pristno naravno, da je bilo občinstvo kar iznenadeno. Globok vtisek je napravila na gledalce deklamacija »Večna luč«, pri kateri sta nastopili dve dekleti, ena opravičena kot bela kraljica »Dan«, druga pa črna kot »Noč«, ter se je v bengaličnem svitu odkril kip vstalega Zveličarja. Slavnosten govor je završil veselico. Med posameznimi točkami je igralo pet mož domače godbe. Zadovoljno je bilo vse: igralci in občinstvo. Nam v veliko veselje so nas s svojim obiskom počastili mili sosed: »Novocerkovljani, med njimi gosp. nadučitelj L. z rodbino, Črešnjčani z g. župnikom in vpokojenim šolskim vodjem A. in gospo, potem Voj-ničani, Dobrnčani, celo iz daljnih Konjic so prihiteli, med temi g. nadučitelj K. in ž njim izboren kvartet, ki nas je po pred-stavi na Bezenskovem vrtu razveseljeval s prekrasnim petjem. Prav prisrčno hvalo vsem domačinom in sosednim prijateljem, kateri so na ta ali oni način pripomogli k lepemu vspehu. Mnogo zaprek smo imeli, največja je bila ta, da ni bilo gledališkega odra, katerega je bilo treba popolnoma iznova napraviti. A vse se je srečno iz-teklo vsled trdne volje in navdušenosti naših mladih igralcev in igral. Hvale-vredno pa je bilo tudi to, da po veselici ni bilo nikakršnega nereda in brezmerne popivanja. O mraku se je vse lepo mirno in zadovoljno razšlo. Na svidenje pri drugi veselici!

Iz Dobja pri Planini. Dan volitev je pred durmi! Kmetje, davkoplačalci! Kli-čemo vam, vsi na volišče. Vi ste davko-plačevalci, vi imate pravico se za volitev zanimati, tamkaj svojo pravico iskati. Ne bijte sami sebe ob glavo s premišljevanjem, kaj naj storim. Ne bojte se sovraga, ne bojte se gada! Kmetje! ob vaša prsa zaletava se gad, kateri hoče vaša srca

zatrupiti z opojnimi besedami, vam hoče škodovati in vas narodno pokopati. Bodite torej katoliški in narodni! Zavedajte se svojih pravic, katere so velikega pomena. Za te pravice dobro vedo vaši nasprotniki, ob enem vaši prilijznenci, kateri vas potrebujejo. Voda jim sili v grlo, zato so napeli vse moči. Kmetje volilci, na boj! Bojujte se za vaše katoliške in narodne pravice. Bojujte se zoper sovraga! Občina je bila in mora ostati krščansko-narodna. Liberalci in nemškutarji pri nas nimajo najti prostora. — Volite krščanske može, može, kateri bodo branili vaše pravice in delali za vaš prid in blagor. Ne se bati truda, ne zamere, ne sovraga, ne gada! Pregovor pravi: Pomagaj si sam in Bog ti bo pomagal! Zdaj je čas! — Kmetje volilci, na dan volitve se vidimo!

* * *

Koroške novice. Pri Otiču v Zrelcu je 25letni hlapec J. Merlic iz Radiš tako nesrečno padel s skednja, da si je prebil črepanjo. Prepeljali so ga v bolnišnico, kjer je kmalu na to umrl. — Blizu Trga je dne 25. junija pogorelo 5 poslopij. — Velik požar je nastal dne 26. junija po noči v Borlah ob Zili. 11 hiš je pogorelo do tal. Zgorelo je tudi precej živine, mnogo krme, oprave itd. — V Področici so poboji še vedno na dnevnem redu. Zadnjič je celo nek delavec, rodom Hrvat, ubil svojega brata. — V Podturju je strela ubila nekega posestnika, ko je stal pod visokim črevesom.

Šmihel nad Pliberkom. Ciril in Metodovi kresovi, plapolajoči na predvečer sv. Cirila in Metoda raz naše gore in holme, pokazali so, da ljudstvo ne spi in da se zaveda svojih narodnih dolžnosti. Vkljub slabemu vremenu in burji, ki je divjala celo popoldne, prižgalo se je na vseh krajih slovenske Koroške dokaj lepih kresov. Pokali so topiči in v zrak švigale rakete. Tudi Šmihelčani nismo zaostali. Pevsko društvo »Gorotan« je priredilo ta večer lepo slavnost na čast sv. Cirila in Metoda, ki bo ostala gotovo vsakemu v lepem spominu. Ob 9. uri zvečer zagromeli so možnarji, potem je švignilo nekaj prav lepih raket v zrak, nato se je zažgal velikanski kres na griču sv. Katarine. Pevci pa so zapeli nekaj lepih narodnih pesmi, katere je zbrana množica navdušeno spremljala; posebno, ko se je pela »Hej Slovenci«, jo je cela zbrana množica stojé spremljala, ter tudi pesem o »sv. Cirilu in Metodu«, katero so zapela naša vrta dekleta. Ta večer je torej sijajno pokazal, da v naših prsih bije srce za dom in da se ne bojimo pri nobenem nastopu naših narodnih odpadnikov, katerim je vse narodno gibanje trn v peti, in ki bi nas radi utopili v žlici vode, ako bi mogli. Pa kakor o vsaki priložnosti, tako je tudi tukaj pokazal Šmihel z okolico, da se to nikdar ne bo zgodilo. Le po tej poti naprej! — Dr.

Št. Jakob v Rožu. Svojim častnim občanom je naša občina dne 26. februarja t. l. izvolila čast. g. Gregorja Einspielerja, župnika Podkloštrm, in pošt. g. Antona Kovačiča, sedaj vpokojenega nadučitelja na naši petrazredni slovenski ljudski šoli. S to izvolitvijo se je Št.-Jakobska občina č. g. Gregorju Einspielerju hotela zahvaliti za mnoge žrtve in za veliki trud, ki ga je imenovan čast. gospod kot deželni poslanec imel za nas zatirane Slovence na

Koroškem. Ne plačilo, ampak le znak hvaležnosti naše mu bodi ta izvolitev. — Spošt. g. nadučitelj Anton Kovačič je na naši šoli uspešno deloval od leta 1882 do lanskega leta, ko je vsled bolehnosti stopil v pokoj. Poznamo njegovo neutrujeno delavnost; opazovali smo izvrstne uspehe njegove vzgoje in sedaj gledamo na naši mladini, ki je zvečine značajna in goreča za vcepljene jej uzore. Plačnik Vašemu vzornemu delovanju, spoštovani gospod nadučitelj, bodi dobitni Bog; izreči Vam najprisrčnejšo zahvalo pa je dolžnost naše občine! Nekaj te dolžnosti izpolnjuje s tem, da Vas je imenovala častnim občanom. Diplom, ki jo je prav lepo izdelala tiskarna družbe sv. Mohorja v Celovcu, je č. g. Gregorju Einspielerju dne 1. julija osebno izročila posebna deputacija, sp. g. Antonu Kovačiču, ki se je preselil v oddaljeni Maribor, pa smo jo doposlali pošt-nim potom.

Slovenske zmage. Sijajno so zmagali Slovenci pri občinskih volitvah v Škofljicah dne 1. julija. Enoglasno so bili izvoljeni naši možje! Slovenci so nastopili složno in edino. Kjer pa je sloga, tam je moč, in ta moč je v Škofljicah podrla nasprotnike, da ne morejo več ustati. Zmaga nas veseli tembolj, ker je glavar Macnewin zastavil vse moči, da bi mi ne prodrli. A pogorel je, pogorela cela nemškutarska stranka. Slovenska zavednost naj živi! — Tudi v Hodišah so pri občinski volitvi dne 1. julija sijajno prodrli Slovenci v tretjem in drugem volilnem razredu. Prvi razred je kakor prej ostal nemčurjem. Propadla nemškutarja se silno huđuje, da se jej tudi to pot ni obneslo in svojo jezo hladi s črnolom, s katerim maže sramotilne dopise za celovške nemške liste. Kajpak ne marajo, če smo edini! — Na Otoku je bila dne 27. junija prva volitev za novoosnovano občino. Osnovali so jo, ker so mislili, da bodo v njej nemškutarji brez kontrole gospodovali. A hudo so se opekli! Izvoljeni so tudi štirje pristaši naše slovenske stvari, ki naj le pogumno zagovarjajo naše slovenske koristi. Korajža velja, pogum premaga vse!

Političen shod v Prevaljah. Vendar enkrat zopet političen shod na Koroškem. Vršil se je dne 5. t. m., isti dan kakor pri vas ljudski shod v Šoštanju. Udeležilo se ga je precej ljudi. Predsedoval mu je domači vrli župan g. L. Pristov. Gospod poslanec Grafenauer poroča o delovanju deželnega zbora. Ta deli podpore le za gospodske naprave, kjer ima mestna gospoda zabavo, za kmete pa ne da vinarja. Kmetom so celo podpore odtegnili. Da bi slovenski kmetje ne izvedeli za delovanje deželnega zbora, izdaje poročila o svojem delovanju le v nemškem jeziku. Govor so zborovalci zelo pazno poslušali in se z živahnim ploskanjem zahvalili poslancu za poročilo. O domačih šolskih razmerah je govoril gosp. kaplan J. Serajnik. Opisuje razmere, kakoršne vladajo na prevaljski šoli, kjer se otroci prav ničesar ne naučijo. Noče se tega očitati učiteljem; kriva je temu uravnava naših šol. Govornik dokazuje to iz vsakdanjih zgledov. V tukajšnjem okraju se da nedostatek deloma vsaj s tem odstraniti, da postaneta šoli v Lešah in na Fari samostojni. Opisuje razmere na šoli v Lešah, ki so prav — hrvatske, da, kitajske! Opisuje na drobno razmere na prevaljskih šolah in kaže, kako se more tem nedostatkom odpomoči. Iz-

bornemu govoru je sledilo burno odobravanje. Shod je dobro uspel in bo gotovo obrodil najboljši sad. Slava govornikom in zborovalcem.

Nad Celovcem je dne 4. julija zjutraj bliskalo in gromelo, da je bilo človeka groza. Ob 8. pa se je nebo zjasnilo. Popoldne ob pol četrti uri pa so se zopet začeli drviti sem od Križne gore črni oblaki, kakor bi se pripravljalo na sodnji dan. Naenkrat pa se ulije ploha, med obiskom in gromom. Strela je udarila v gospodarsko poslopje gosp. Plot-a, ki je zgorelo. Tudi je na več krajih udarilo v strelovode. — Treska in hudega vremena reši nas Gospod!

Veliki požar v Zilski dolini. Dne 10. julija popoldne je jelo goreti v trgu Mavten v Zilski dolini na Koroškem. Ob 5. uri 40 min. je bila v ognju polovica trga, ki šteje nad 700 prebivalcev. O vzroku požara doslej še ni nič znanega.

Duhovske zadeve. V stalni pokoj je stopil g. Fr. Sattler, kaplan v Šmihelu nad Pliberkom. — Nameščeni so gg. semeniški duhovniki za kaplane: Fr. Cukala v Železni Kapli, M. Bauman v Šmohorju, A. Teul v Tinjah, H. Hopfgartner v Šmarju, Fr. Laure v Greifenburgu, K. Tručnik v Bergu. — G. Iv. Česky, kaplan v Železni Kapli, je nastavljen za provizorja v Lipi.

Nove maše. Iz IV. leta celovškega bogoslovja bodo služili novo sv. mašo gg.: Hueter Ferd. v Bergu dne 26. jul.; pridiguje tamošnji g. dekan Fr. Urabl. Kogelnik Iv. pri Sv. Križu nad Sp. Dravogradom dne 26. jul.; pridiguje mil. g. prošt Fl. Izop. Rozman Jakob v Št. Juriju nad Celovcem dne 26. jul.; pridiguje tajnik J. Rozman. Serajnik Peter v Kapli ob Dravi dne 2. avg.; pridiguje gosp. prefekt Iv. Hornböck v Celovcu. — Iz III. leta gg.: Gritschacher Fr. v Lesu pri Špitalu dne 2. avg.; pridiguje g. župnik Št. Krainer v Milštatu. Guggenberger Jos. na Muti dne 2. avg.; pridiguje g. dekan T. Guggenberger v Špitalu. Krappinger Rob. v Brežah dne 15. avg.; pridiguje g. dekan A. Richter iz Trga. Patterer Ant. v Lugavi dne 9. avg. Smodej Fr. v Šmartnem v Rožni dolini na Štajerskem dne 9. avg.; pridiguje g. kaplan Anton Lajšič v Žalcu. Watzinger Jos. v Sovodju dne 26. jul.; pridiguje g. župnik J. Habernig v Zg. Dravogradu.

* * *

Trpljenje Poljakov v Nemčiji. Te dni se je vršila obravnava proti odgovornemu uredniku in izdajatelju poljskega lista »Slezjski Glas« v Nemčiji. Tožba se je glasila, da je list hujškal poljske otroke k uporu proti pouku nemščine v ljudskih šolah. Izdajatelj Siemanowski je bil obsojen na 6 mesecev ječe.

Prst božji. Tudi na Portugalskem so preganjali redove, kakor sedaj na Francoskem. Tedaj je pisal protiverski list na Portugalskem »O Saeculo« to-le: »Ako je Bog, naj nas uniči; ako ga pa ni, pa po vsej pravici zahtevamo, da se iz našega kraljestva preženo vsi verski redovi in da jih strela iz neba loči od nas.« — Toda ta listova brezmejna predrznost ni ostala brez kazni. Eden glavnih urednikov, A. Peixote, je bil le par korakov od uredništva zadet od kapi. To se je zgodilo prav takrat, ko je bil podpisan odlok, da se naj izžene redovi. Uredniki so bili vsled te nenadne smrti kar prestrašeni; a niso se še osvestili docela, ko pride drugo po-

ročilo, da je tudi glavnega urednika, Ferreira Bassos zadela kap, govoriti ne more nič več, vsi udje so mu mrtvi tako, da ne bo mogel hujskati ljudstva proti cerkvi in samostanom. — Tako piše časopis: »Argentinski ljudski prijatelj« meseca sept. 1901.

Zlobni vojaki. Dne 27. junija po noči so našli na tiru dunajske mestne železnice dninarja Peschena težko ranjenega in nezavednega. Razen tega, da je imel zlomljenih več reber, so našli na njem tudi rane, zadane od sabelj. Dognalo se je, da se je sprl nesrečnež s tremi dragonci 11. polka v Stockerau. Dragonci so ga ssesekali s sabljami in ga vrgli čez zid na tir, misleč, da ga bo povozil vlak. Dragonce so že zaprli. Skoro gotovo so mislili moža oropati.

V jedni uri osivel. Kakor pripovedujejo madjarski listi, dogodilo se je to 25 letnemu kmetskemu sinu Mitru Popi Teregove. Popa se je napotil v bližnjo vas, kamor je bil povabljen na ženitovanje. V to vas se pride iz Teregove preko hriba v dveh urah, toda pot je mnogo krajša, ako se gre ob železniški progi in slednjič skozi prerov (tunnel). Popa je sklenil iti po krajši poti skozi tunnel. Vstopivši v tunnel, je legel na tla in poslušal. Ker ni čul niti najmanjšega šuma ali ropota, bil je gotov, da ne prihaja noben vlak. Ko je korakal po prilici četrte ure v temi, zaslišal je v svojo grozo piskanje in ropot za njim prihajajočega vlaka. Ta ropot je postajal od sekunde do sekunde močnejši in razločnejši. Mladeniča je oblihl smrtni znoj, kajti strašna smrt pod vlakom bila mu je gotova: izogniti se ni mogel, ker je bil tunnel ozek, samo na eden tir in, tudi ako bi se pritiskal na steno, okresal in ubil bi ga mimo drdrajoči vlak. V smrtnem strahu prišel je teči, kolikor so ga nesle noge. In že je bilo slišati puhanje lokomotive tik za njim in zagledal je pred seboj slabi rdečkasti svet svetilnic lokomotive. V smrtnem strahu dirjal je dalje in dalje in bil je toli srečen, da se v temi ni spodtaknil in padel. Ta divja dirka za življenje in smrt je trajala skoro pet minut. In dosegel je izid iz tunela ter se zgrudil poleg proge, a v istem trenutku je svignil vlak mimo njega! Malone, da ni nesrečnežu počilo srce. Ležal je eno celo uro povsem obnemogel, predno je zopet prišel k sapi. Tresoč se na vsem telesu in šibčimi se nogami taval je zatem v bližnjo vas na svatbo, dasi ni imel niti najmanje dobre volje. Želel se je oddahniti med znanci in se odpočiti od smrtne groze. Toda, ko je vstopil v krog znancev in omahnil na bližnji stol, ni ga nihče poznal: lasje so mu bili povsem osiveli, kakor 70 letnemu starčku!! To je bil provzročil smrtni strah!

Pes za pričo. Pes tovarnarja Marica Weinert je v Vršovicah hudo ugriznil v roko delavca Emanuela Dastyh. Dastyh vsled tega nekaj časa ni mogel delati ter je tožil tovarnarja za odškodnino. Dan obravnave je bil napovedan. S tovarnarjem je prišel v sodno dvorano tudi njegov pes. Šlo se je namreč za to, da bi sodišče spoznalo, če je pes hud ali ne. V sodni dvorani ga je dražil živinozdravnik na vse mogoče načine, a pes je ostal miren ter je zlezal pod bližnji stol. Delavec Dastyh je rekel, da se za to ne da razdražiti, ker je navzoč njegov gospodar. Naj le spuste psa samega med ptuje ljudi,

bodo kmalu videli, kako je hud. Dali so psu »korbec« na gobec in so ga spustili na hodnik, kjer je bilo veliko tujih ljudi. Živinozdravnik ga je tudi tu dražil, a pes se ni ujezil. Z repom je mahal ter mu je celo tace pomolil. A ko ga je ta od sebe sunil, šel je pes v sodno sobo ter se je pred sodnikom postavil proseč na zadnji dve nogi. Vsled tega je bil lastnik psa oproščen, delavca so pa zavrnil na civilno-pravno pot.

Pogumen nadškof. Nadškof Sonnois s Cambraya na Francoskem kar se tiče poguma prav nič ne zaostaja za svojimi brati, ki so generali. Nedavno je bil na glavnem trgu v Dünkirchenu, ogledovaje Jean Bartov spomenik. Pri tem je pa nadškof videl, da se je splašil neki konj. Nadškof mu je skočil nasproti in ga ustavil. Konj je padel na tla, nadškof je ostal pa tako hladnokrvn, da je takoj po tem dogodku pričel z birmo. Pogumni nadškof je star 75 let.

Nadvojvoda Rudolf živi? Neki italijanski list prinaša po ameriškem listu »Star«, izhajajočem v mestu Marinette v državi Wisconsin, vest, da nadvojvoda Rudolf, bivši avstrijski prestolonaslednik, še živi. List »Star« da pripoveduje z vso resnostjo, da nadvojvoda Rudolf ni umrl kot žrtva Mayerlinške žaloigre, kakor se je v obče mislilo pred 14 leti, marveč da živi v Združenih državah pod imenom dr. Hoffmann. Doktor Hoffmann da je bil dosedaj profesor na vseučilišču v mestu Jowa. A sedaj da je moral dati ostavko radi tega, ker ni hotel odkriti svojega pravega imena, da-si je priznal, da dr. Hoffmann ni njegovo pravo ime. List »Star« pripoveduje nadalje, da je bil ob času namišljene smrti nadvojvode Rudolfa mesto istega pokopan neki drug človek, ki je bil nadvojvodu silno podoben. A cesarjevič je potem odpotoval v Ameriko. Ker je bil pa nadvojvoda Rudolf temeljito proučil medicino in ker je bil na glasu kakor eden najboljših zdravnikov v Avstriji, našel je kmalu mesto profesorja medicine na ameriškem vseučilišču. Nadalje pripoveduje omenjeni list, da se je opazilo, da je profesor Hoffmann šel večkrat v mesto Menominee v državi Michigan, kjer prebiva neka visoka dama, sestra poveljnika neke avstrijske vojne ladije. V mestu Marinette so vsi uverjeni, da je prof. Hoffmann nadvojvoda Rudolf, in to v kljub vsem oprekanjem profesorjevih prijateljev. Profesorju Hoffmannu da je 38 let, da je oženjen, da ima enega otroka in da prebiva sedaj v mestu Marschalltown, v državi Jowa. Vse to prinaša omenjeni ameriški list. »Edinost« pristavlja k temu: »Od naše strani kratko pripombo. Tudi ko bi ne imeli ravno letos toliko resnih dogodkov in tudi če hočemo nastopivšo vročino dopuščati kakor olajševalno okolnost, vendar ne moremo listu odpustiti, da prinaša kar brez vsake pripombe take — ameriške oslarije.«

Najhitrejši brivec. Športni list v Newyorku v Ameriki je razpisal nagrado za hitro delo pri brivcih. Nagrado je dobil brivec Franc Biaia, ki je v 30 minutah obril 17 moških. Brivca so nadzorovali javni notar in štiri priče. Po končanem delu je še nekemu gospodu v 2 minutah 15 sekundah ostrigel lase. Da pa dokaže, da še ni truden, je več ljudi obril, na kar je dobil častno nagrado.

Bratska ljubezen.

V mali gorski vasi je živel siromašni Marko s svojimi peterimi otročiči. Bil je bogaboječ mož ter je svoje otroke v strahu božjem vzgojeval. Živel je mirno in zadovoljno, akoravno si je moral s svojimi rokami služiti vsakdanji kruh. Vedno si je prizadeval, da bi svojo družino pošteno preživel, kar mu naenkrat zbolj njegova pridna žena. Po kratki, hudi boleznini umrje toliko potrebna mati svojim majhnim otročičem. A kaj sedaj početi?

Marko se trudi in dela skoraj noč in dan, da bi preskrbel svoje otroke, a pri tem ni pomislil, da lahko škoduje svojemu zdravju ter morda tudi sam v kratkem času zapusti svojo majhno družino, nepreskrbljeno na tem svetu. A česar se je najmanj nadjal, to se je zgodilo. Ni se preteklo eno leto, kar mu je umrla žena, že Marko zbolj zelo nevarno in ker ni bilo hitre pomoči, bil je v kratkem času tudi on ločen od svojih ljubih otrok. Ko vidi, da se mu bliža zadnja ura, pokliče k sebi svoje otroke, ter jim pravi:

«Ljubi moji otroci, ne bo dolgo in jaz se bom moral ločiti od vas, kakor se je ločila vaša dobra mati, ter se ne bomo nikdar več sešli na tem svetu. . . . Zato pa zmiraj živite tako, kakor sem vas učil! Bojte se Boga, radi molite, nikogar ne sovražite, posebno pa se med seboj ljubite ter vedno pomagajte drug drugemu, ki bo potreboval pomoči, da s tem pokažete svojo bratsko ljubezen!»

Po teh besedah je Marko blagoslovil svoje otroke, ter se mirno preselil v boljšo domovino. Sedaj so ostale te male sirote same zapuščene na svetu. Vendar so se jih usmili dobri ljudje ter je vzeli k sebi. Čas vse rane celi, zato so se tudi otroci privadili svojih dobrotnikov ter jim bili vedno zvesti in pridni. Zmiraj pa so si pomnili očetove zadnje besede: vedno se ljubite ter pomagajte drug drugemu.

Tako je preteklo nekaj let, a med tem je tudi najmlajši Ignac že toliko dorasel, da bi skoraj moral zapustiti ljudsko šolo.

Ker so bili zmiraj drug drugemu udani, so se večkrat sešli ter se pogovarjali, kaj katerega naj bolj veseli. Ko pridejo nekega dogovorjenega dne zopet skupaj, se pogovarjajo, kaj bi kateri najrajši bil, a med tem niti ne zapazijo, kako je njih najmlajši bratec otožen. Ko se mislijo že skoraj posloviti, kar se oglasi Ignac ter pravi:

«Mene pa niti vprašali niste, kaj bi jaz najrajši bil!» A sedaj pa jim on sam pove: «Niti ne upam si začeti, ker znam, da moje želje ni izpolniti.» Sedaj mu vsi pravijo: «Zakaj ne, saj v božjih rokah je vse mogoče.» Nato prvi: «Jaz bi bil rad duhovnik!»

Nobeden mu na to nič ne odgovori, vsi se tiho razidejo, vsaki z mislijo v sru, kako bi pomagal bratcu, da bi se mu spolnila njegova želja. Ne dolgo potem so se zopet sešli, pa brez Ignacija ter se pogovarjali, kako bi mu pomagali. Spominjali so se očetovih besed: Pomagajte drug drugemu! Potem najstarejša sestra pravi: Jaz bom šla gospoda župnika vprašat za svet! Na to so sklenili, da mu vsak po svoji moči hoče pomagati.

Ko Marica pove gospodu župniku Ignacijevu željo, pravijo: To je težavno, a ker je deček priden pri učenju in pošten v vsem, se morda to zgodi, ako mu tudi vi brata in sestre sprositate nekatere do-

brotnike, da mu bodo pomagali. Jaz mu bom že po svoji moči pomagal, a tudi vi ga ne smete pozabiti. Tako je bil torej sklep storjen, da je šel Ignac študirat. Našli so se res tudi dobri ljudje, kateri so mu pomagali, in ker sta bili sestri in brati pridni, so dobili boljše službe ter so zmiraj lahko pomagali svojemu bratu.

Ignac je bil vedno med prvimi, najboljši se učil, da so ga bili vsi veseli, posebno pa njegova brata in sestri. Nikdar mu niso zavidali ter bili nevošljivi, akoravno so se zmiraj samo za njega trudili. Leto za letom je hitro preteklo in prišel je čas, ko se je toliko trud in požrtvovalnost Ignacijevih podpornikov spremenila v največje veselje, — ko je namreč služil prvo sv. mašo. Sedaj so vsi bratje in sestri hvalili Boga ter se s hvaležnostjo spominjali očetovih zadnjih besed!

O ko bi tudi dandanes se bratje in sestre tako ljubili ter opomine svojih starišev tako lepo spolnovali, ne bilo bi toliko bridkih ur med njimi.

Maruška V.

Besedna zastavica.

Zadnja zastavica je zaprla sapo sicer tako pridnim reševalcem. Rešil jo je dosedaj le en naročnik prav: Lojzek Štamparjev v Svetinjah. Mogoče se še kdo oglasi, za to še počakamo in bomo prihodnji objavili rešitev.

Listnica uredništva.

G. Drag. Gobec, Šmihel pri Pliberku: Ni mogoče! Pozdravi! — Dopisnikom o kresih: Prepozno pride to poročilo! — Nekaterih dopisov nismo mogli sprejeti zaradi pomanjkanja prostora. Le kratko in jedrnat!

Zahvala.

Podpisani kar najiskrenejše zahvaljuje vse, ki so kaj pripomogli, da se je največkratno izvršil veliki mladeniški shod pri Sv. Trojici in Sv. Lenartu v Slov. goricah, pred vsem vse č. kn. šk. župnijske urade Slovenskih gor, ki so navdušeno priporočali mladeničem, da se udeležijo tega shoda, vse mladeniče, ki so v velikanskem številu — do 2000 jih je bilo — došli na mladeniški shod, č. gg. župnika Pajtlarja od Sv. Roperta v Slov. goricah, župnika framskega, Muršiča od Sv. Benedikta, vikarja P. Elekta od Sv. Trojice, provizorja Bratuška od Marije Snežne, kaplane: Zavadila od Sv. Jurija v Slov. gor., Kozoderca od Sv. Urbana pri Ptui, Paniča od Sv. Ane, Kocbeka od Sv. Petra pri Mariboru, Bosina od Sv. Jurija ob Ščavnici, Lončariča od Gornje Radgone, Kocipra od Ljutomera in Škamleca od Sv. Antona v Slov. gor.; ki so vodili mladeniške procesije, veleč. g. gvardijana in župnika trojiškega P. Nikolaja Meznariča za slovesno sveto mašo in za vso veliko skrb in ljubezen, č. g. Muršiča za ganljivo pridigo, č. PP. Bernarda in Fulgencija za asistenco č. g. vikarja P. Elekta, prednika trojiške mladeniške družbe sv. Jožefa in vrlo družbo samo za ganljivi, slovesni vsprejem, za strelbo in za vse slavnostne priprave, veleč. g. dekana Jurčiča za slovesni vsprejem v lenarški župni cerkvi, kat. bralno in gospodarsko društvo lenarško za prireditev mladeniškega zborovanja, č. g. kaplana Oevirka za oskrbljenje krasnega petja in tamburanja lenarških pevcev in tamburašev, župana Ropa za vodstvo shoda, vse lenarške rodoljube za navdušeni vsprejem, gostilničarja Arnuža za izvrstno postrežbo, urednika Korošca in poslanca Roškarja za prelepe bodrilne besede, vse mladeniče govornike za krasne nagovore, vse mladeniče za uzbodeni red.

Hvala in slava vsem za ves trud, za vso skrb, ljubemu Bogu pa hvala in slava za najkrasnejše vreme! Shod je bil v resnici velikanski, kakoršnega še ni videla slovenska zemlja. Mladeniči Slov. gor, sedaj pa navdušeno na delo bogoljubno in rodoljubno, pogumno v boj za naše najdražje svetinje po geslu:

Z Bogom in Marijo za slovensko in nebeško domovino!

Pri Sv. Barbari pri Mariboru, dne 13. julija 1903.

Fr. Sal. Gomilšek, provizor, sklicatelj mladeniškega shoda.

Kranjska svinjska moka.

Dr. pl. Trnkoczy-ja jedino redilno in varstveno sredstvo, poboljša, pomnoži: meso, mast, pasem, zdravje. Zdravi svinji zadostuje na teden 1 žlica med pičo. I zavitek po 50 h pri trgovcih, 5 zavitev za 3 K po povzetju, franko zavoj in pošta v tovarniški zalogi: 8 5—12

Lekarna Trnkoczy, Ljubljana, Kranjsko. Zahvalna pisma, tudi uradno potrjena, o ugodnih učinkih pri zdravih in bolnih svinjah dobajajo vsak dan.

Pozor živinorejci!

Približuje se zopet vročina, katera navadno prinaša več bolezni živini zlasti svinjam tako imenovano vročinsko bolezen in druge. Ako hočeš, da se takim nesrečam izogneš, naroči si že sedaj svetovno znani zdravilni živinjski prašek, ki se dobi pri M. Žmavcu, trgovcu v Rajhenburgu. Cena zavoju je 18 in 45 kr. Kdor vzame deset zavojev, se mu pošlje franko na dom. Prekupcem veliki popust. Navodilo je priloženo vsakemu zavoju. Nev-gajajoče se vzame nazaj. 22 3—3

Novo škropilno sredstvo

proti drevesnim in trtnim škodljivcem, patentirano v Avsto-Ogerski, ki se že rabi pet let z najboljšim uspehom. Dobi se pri Mihaelu Altziebler v Celju, steklenica za 70 v. 21

VIZITNICE

priporočata
tiskarna sv. Cirila
v Mariboru.

Najcenejša prodajalnica ur, zlatnine in srebrnine, optičnih predmetov, godbenih avtomatov, gramofonov

Dietingerja naslednik T. Fehrenbach

Maribor, Gosposka ul. 26, filijalka Dravska ul. 2.

Remonter ura iz nikla	gld.	1-80
črna jeklena rem. ura	"	2-60
srebrna remonter ura	"	3-40
srebrna verižica	"	—95
srebrna vratna verižica	"	—35
14 karat. zlata ženska remonter ura	"	8-90
14 karat. zlata možka remonter ura	"	16-80
14 karat. zlata verižica	"	5-60
14 karat. zlati prstan	"	1-90
14 karat. zlati uhani	"	1-50
ura na nihalo	"	4-20
ura z godbo	"	6-40
okroglo kuhinjske ure	"	1-65
ure budilnice	"	1-50

Vsaka ura je izkušana in natančno urejena. — Popravljanje ur, zlatnine in srebrnine 50 kr. — Ilustrovani ceniki o urah, zlatnini in srebrnini zastoj in franko. — Zamenja se stara zlatnina in druge starinske vrednosti. 29

Suhe gobe

in mravljiščna jajca

kupi vsako množino in po jako
dobri ceni 27 1—7

I. Sirk, Maribor,

glavni trg.

Šunka

z kože 1 gld., brez kože 95 kr., brez kosti z
kožo 1 gld. 10 kr., plečeta brez kosti 90 kr.,
suho meso 78 kr., slanina 82 kr., prešičevi jeziki
1 gld., goveji 1 gld. 20 kr., glavina brez kosti
45 kr. Dunajske salame 80 kr., prave boljše
1 gld., iz šunkna 1 gld. 20 kr., ogrsko za mesec
junij 1 gld. 80 kr., vsaki mesec 15 kr. dražji
kilo, velike klobase cena 20 kr.
Pošilja le dobro, pošteno blago od 5 kg. naprej
proti povzetju Janko Ev. Siro poprej Anton
24 Gergorec v Kranju.

Kavo

poštni zavoj po 5 klg pošilja frankirano
in sicer:

Zlato santos kavo za . . . 10 kron
najfinejšo biser kavo za . . . 14 »
Zlato santos kavo, ožgano za . . . 14 »

I. Sirk,

MARIBOR, glavni trg.

Enonadstropna hiša

v Mariboru z koncesijo za gostilno se
zavoljo preselitve proda za 20.000 gld.
Posojilnice je 8000 gld., najeminskih do-
hodkov 1200 gld. Plačilni pogoji ustmeno.
Kje pove upravništvo. 20 3—4

Urarski učenec

z dobrim solskim pričevalom se sprejme
s prosto postrežbo pri M. Ilgerju v
Mariboru, Poštne ulice št. 1.

Okoslafska dobra ruda!

Kateri potrebuje mlinski kamen
drobnega, srednjega in debelega proda,
naj se ustmeno ali pa pismeno oglasi pri
Francu Lukovnjak v Okoslafcih pri
Radgoni. — Kamnov je dosti izgotovljenih.
Col kosta 1 gld. 80 kr. 23

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Slovenci!

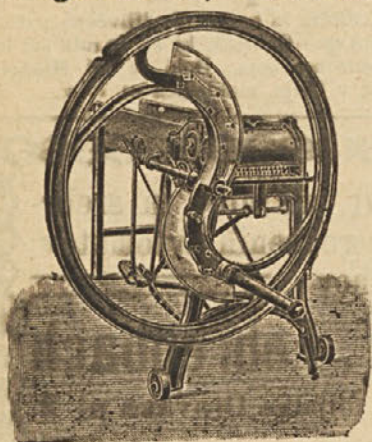
Spominjajte se ob vsaki priliki
družbe sv. Cirila in Metoda!

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

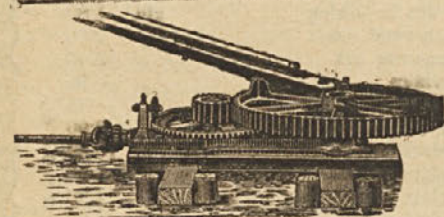
Prva narodna tovarna poljedelskih strojev Josip-a Pfeifer-ja v Hočah pri Mariboru

izdeluje s parno močjo: ročne mlatilnice največje prednosti in trpežnosti, z jeklenim osiščem, ki se vrti v rudeči topovini z mahalnimi bobnom, mlatenje z istim lahko izvršujeta od 1—2 osebi; mlatilnice, ki se gonijo z konjsko, volovsko, vodno in parno močjo, ki iztresa in izčinjajo; rezalnice za klajo, katere režejo od 6 do 75 milimetrov dolgo; rezalnice za klajo, katere režejo od 6 do 100 milimetrov dolgo; vitelje (ali gepelje), s katerimi se gonijo mlatilnice in rezalnice z konjsko ali volovsko močjo; druzgalnice za sodje in grozdje; cevi in sesalke za studence in vodovode iz kovanega železa in pocinjene; najnovejše ročne sejalnice, vejalnice, čistilnice, brane za travnike in vsakovrstne druge poljedelske stroje pod enoletnim jamstvom.

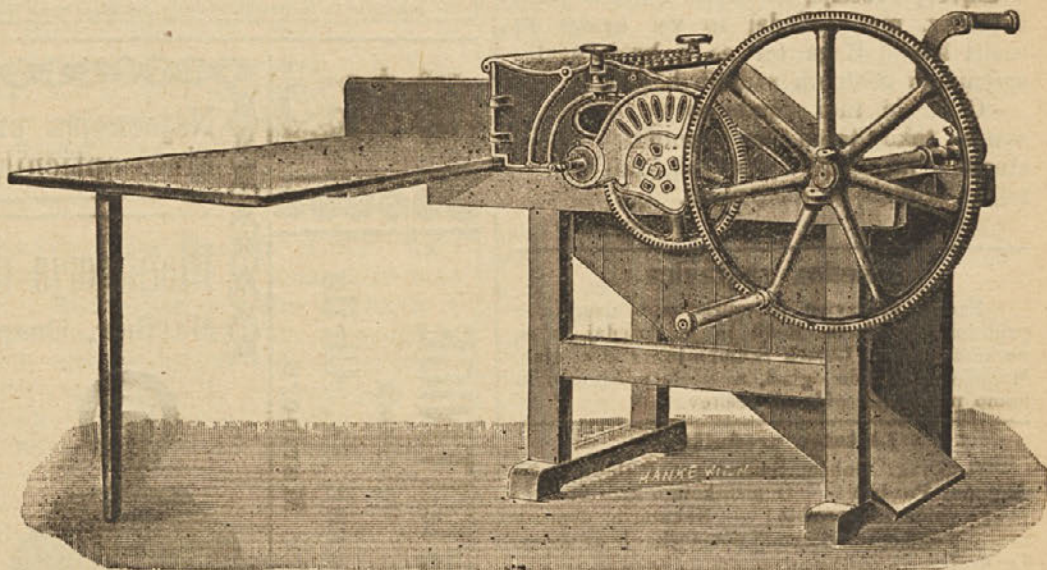
● Popravilo vsakovrstnih strojev izvršujejo se zelo po ceni. ●

Rezalnica

Vitelj ali gepelj

Spričevala.

Dajem Vam naznanje, da sem z mlatilnico, katero sem od Vas kupil 11. julija 1901 popolnoma zadovoljen. Mlatiti sem dal pšenico in oves, — in stroj dela izvrstno. Dva moža njo lahko ženeta celi dan. Jaz bom Vas in Vaše mlatilnice priporočal. Z odličnim spoštovanjem Anton Vraz, župnik. Sv. Anton v Sl. gor., 6. avgusta 1901.

Preblagi gospod Pfeifer! Poslano slamorezno sem sprejel in se Vam za njo srčno zahvalujem, ker bo zdaj mogoče krmo bolj varčno spraviti. Vam udani Svičina, 21. nov. 1902. P. Rudolf Vagaja, župnik.

Spoštovani gospod J. Pfeifer! Prav zadovoljen sem z Vašo mlatilnico. Spoštovanjem Franc Verhoušek. V Gornih Lažah, 29. aprila 1902.

Gospod J. Pfeifer! Z mlatilnico, katero ste mi poslali, sem prav zadovoljen, ker dobro izvršuje svoj poklic. Vas bodem priporočal. S pozdravom Sim. Obloušek. Köbl, 19. sept. 1902.

Gospod Jože Pfeifer! Naznanim Vam, da sem jaz popolnoma zadovoljen z mlatilnico, katero sem kak naročeno od Vas sprejel. Priporočam vsakemu, kateri mlatilnico potrebuje, naj si njo naroči pri g. Jožef Pfeifer-ju v Hočah. Spoštovanjem Johan Omulec, kmet. Sv. Anton v Sl. gor., 26. jan. 1902.

Srčna zahvala blagorodnemu g. Jožefu Pfeifer. Za sprejeti mlatilni stroj, da bi nepoškodovan služil mnogo let nam, ako se poškoduje, se priporočamo Vašim popravkom. In tudi naši kmeti se priporočajo za drugo leto Vašim strojem. Srčen pozdrav Lorenc Cajnar. V Rakovcih, 18. avg. 1901.

Cenjeni gospod tovarnar! Zahvalujem se Vam za mlatilnico in tudi Vam

pošlem spričevalo, ker z mlatilnico sem popolnoma zadovoljen. Vas pozdravlja Martin Bočko. Hrastnik, 17. marca 1903.

Ta prva hvala za dobro mlatilnico, katero sem od Vas dobil, sem silno zadovoljen. Prosim pošlite mi stroj za sadje po najnižji ceni. Vaš prijatelj Alojz Vračko. Sv. Jakob v Slov. gor., 7. sept. 1902.

Blagorodni gospod Jožef Pfeifer v Hočah! Za sprejeti mlatilni stroj in za gepelj se zahvalujem, ker se z enim konjem izvrstno mlati. Jaz spodaj podpisani priporočam, ako si želi kdo mlatilnico ali gepelj naročiti, naj si naroči pri g. Jožef Pfeifer-ju v Hočah, kateri izvrši hitro svojo delo. Spoštovanjem Janez Kristovič, posestnik. V Bukovci pri Sv. Marku, 9. avg. 1902.

Spoštovani gosp. Jožef Pfeifer! Naznanim Vam, da sem z mlatilnico, katero sem od Vas kupil, popolnoma zadovoljen. Mlatili smo pšenico, žito in oves in na splošno zadovoljnost, kakor pravilno izvršuje ta stroj svojo nalogo. Vas bodem vsakemu priporočal. Vas pozdravljam V Kamci, 8. sept. 1902. Matija Molc.

Blagorodni gospod! Naznanim Vam, da sem popolnoma zadovoljen z rezalnico, katera mi služi prav ogodno rezanju vsake vrste krme. Vas vsakemu priporočam, kateri si želi rezalnico kupiti. S pozdravom Janez Bauman, posestnik. Na Humu, 29. febr. 1903.

Velecenjeni gospod! Mlatilnico, katero ste mi izdelali, služi dobro svojemu poklicu, vsled tega se Vam zahvalujem in ostanem z odličnim spoštovanjem Vaš V Savci, 22. vinotoka 1902. Jakob Rižnar.

Zahvalujem se Vam za poslano mlatilnico, ker dobro delo izvršuje. Vas pozdravljam V Gorici, 25. marca 1903. Franc Ašič, posestnik.

Gospod J. Pfeifer! Mlatilnico sem sprejel in mi do sedaj že ustrega. Spoštovanjem Mihael Mandl. Sv. Križ, 12. oktobra 1902.

Naznanjam Vam in se zahvaljujem za mi poslano rezalnico. Prav dobra je, Vas priporočam, kdo si hoče kupiti dobro rezalnico, naj si njo pri Vas naroči, bo jako zadovoljen. Vas pozdravljam Sv. Kunigunda na Pohorju, Franc Gričnik. 23. marca 1903.

Spoštovani gospod! Naznanim Vam, da je dobra mlatilnica, katero sem si od Vas pripeljal. S pozdravom V Obrižu p. Središče, 18. avg. 1902. Ivan Borko.

Blagorodni gospod! Naznanim Vam, da sem z mlatilnico, katero sem pri Vas kupil, popolnoma zadovoljen. Tudi mi pošlite naročeni Trieur (ali čistilnico), ker njo silno potrebujem. Spoštovanjem V Juršincih, 11. marca 1903. Jakob Majeric.

Vaša mi poslana ročna mlatilnica je izvrstno dobra, sem z njo popolnoma zadovoljen. Z odličnim spoštovanjem Alojz Škrinjar, kmet. Libanja, 22. vinotoka 1902.

Silno dolgo mi niste poslali mlatilnice, a vendar je prišla in sem s tisto tudi prav zadovoljen. Vas bodem priporočal. Vas srčno pozdravlja Bilča ves v Rožni dolini Bistrica, F. Martič. 23. decembra 1902.

Spoštovani gospod! Naznanim Vam, da sem Vam denarje za mlatilnico poslal, in sem z njo tudi prav zadovoljen. S pozdravom Franc Čuš. V Gaberniku pri Juršincih, 15. julija 1902.

Gospod Jožef Pfeifer! Zahvalim se za mi poslano železne cevi in sesalke za moj studenec. Vleče vodo prav dobro. S pozdravom Franc Marin. 9. Malevina pri Sv. Tomažu, 14. marca 1903.

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani
Dunajska cesta št. 19 v Medjatovi hiši v pritličju
vsprejema zavarovanja vsakovrstnih poslopij, premičnih in poljskih pridelkov proti požarni škodi, kakor tudi
zvonorov proti poškodbam.

Pojasnila daje in vsprejema ponudbe ravnateljstvo zavarovalnice v Ljubljani, kakor tudi po slovenskih deželah nastavljeni poverjeniki.
Ta edina slovenska zavarovalnica sprejema zavarovanja pod tako ugodnimi pogoji, da se lahko meri z vsako drugo zavarovalnico. — V krajih, kjer še ni stalnih poverjenikov, se proti proviziji nastavljajo spoštovane osebe za ta posel. — Postavno vloženi ustanovni zaklad jamči zavarovancem popolno varnost.

Slovenec! pristopajte k domači zavarovalnici!